

[Justitsministeren.]

og der blev konstateret lidt mere om denne Mands Færden. Han havde i betydeligt Omfang haft Omgang med tyske Soldater. Under den store Folkestrejke, blev det sagt, havde han patruljeret sammen med en tysk Soldat og en Sommer-Mand; senere havde han optraadt som Vejviser for tyske Politisoldater, naar de var ude paa Jagt efter danske Statsborgere, og endvidere var det givet, at han havde truet en hel Del af Beboerne i Gaden med det, han kunde true dem med, naar han havde tyske Forbindelser, for det Tilfælde at der skete ham Overlast. Politiet har arbejdet med Sagen lige siden og arbejder med den endnu. Politiet har ikke kunnet finde Gerningsmændene, og man har ikke noget Holdpunkt for, hvem Gerningsmændene kan være. Man kan regne med to Muligheder: enten at det har været Danske, som har været misfornøjede med den Behandling, hans Sag tidligere har faaet, eller det har været nogle af hans tidligere Fæller, som har været bange for, at han, naar han kom i Forhør og havde faaet lukket op for, hvad han vidste, maaske havde noget at fortælle, som kunde bringe andre lige-sindede i Fare. Sagens Behandling er altsaa ikke sluttet, men fortsættes stadig.

Saa nævnte det ærede Medlem Hr. Rytter et andet Tilfælde. Det drejer sig om en Kvinde, som skulde have været Genstand for Mishandling. Jeg tror, at det maa dreje sig om et Tilfælde, som jeg har faaet Oplysning om: en 32-aarig Kvinde, der blev anholdt af Frihedskæmperne som sigtet for Stikkervirksomhed, og som blev anbragt paa et af Interneringsstederne. Da hun den 3. Juni kom i Grundlovsforhør, forklarede hun Dommeren, at hun havde været Genstand for Mishandling. Dommeren lod hendes Forklaring gaa videre til Politiet, og Sagen blev straks underkastet en politimæssig Undersøgelse. Hun blev afhørt selv, og der blev tilkaldt Læge, som undersøgte hende; efter Lægeundersøgelsen er det givet, at hun er blevet slaaet med Reb og har faaet en ret haardhændet Behandling. Denne Sag fortsættes med sædvanlig Undersøgelse og vil ligesom de andre Sager, hvor der foreligger Overgreb, der kan henføres under Straffeloven, blive forfulgt ganske paa normal Maade.

Af Overgreb har jeg i det hele taget hørt, tror jeg, om 8 Tilfælde. De behandles alle sammen, som vi ogsaa før 1939 behandlede den Slags Sager.

Jeg har endnu nogle Tal, jeg kan nævne, og som muligvis kan have Interesse. Som

man vil huske; traadte Politiet i Virksomhed den 13. Maj. Af de internerede, som fra Interneringsstederne er overgaaet til Politiet, er der i Grundlovsforhør i hele Landet fængslet 5 870 og løsladt 1 136. Af disse fængslede og løsladte falder paa København 1493 fængslede og 18 løsladte. Siden den 13. Maj har Politiet anholdt i hele Landet 9 407. Af dem er løsladt 3 304. Til Undersøgelse endnu er 57, og fængslede er 6 046. I København — med København mener jeg Storkøbenhavn, altsaa alle Retskredse, som har Kontorer i København — har Politiet siden den 13. Maj anholdt 4 165 Personer, løsladt de 1 585 og i Grundlovsforhør faaet fængslet 2 580. Disse Tal er Tallene for den 5. Juli. Der foretages og er i lang Tid foretaget en Opgørelse, som jeg faar tilstillet hver ottende Dag. Den næste Opgørelse vil altsaa ske den 12. Juli, i Morgen; saa gaar der et Par Dage, inden Tallene for hele Landet foreligger; men de Beretninger, som jeg gennem disse Opstillinger har faaet, viser, hvad man ogsaa maatte ønske, en jævn Nedgang af de interneredes Antal. Som Minister Frode Jakobsen oplyste, sidder der endnu i hele Landet interneret 3 449 Personer, det vil sige Personer, som er sat fast af Modstandsbevægelsen inden den 13. Maj, og som endnu ikke har været i Grundlovsforhør. Det Tal er, naar man sammenligner med, hvordan Forholdene har udviklet sig i andre befriede Lande, tør jeg sige, forbløffende lavt. Behandlingen af Sagerne er gaaet ganske overordentlig hurtigt her i Landet. Det skyldes for det første den gode Forberedelse, som er sket fra Modstandsbevægelsens Side inden Kapitulationen, og dernæst, at der er sat et betydeligt Mandskab af kvalificerede Folk ind til at foretage de forberedende Afhøringer, inden hver enkelt interneret overgives til Politiet for at komme i Grundlovsforhør. Man vil forstaa, at det lader sig jo ikke gøre uden videre hver Dag at aflevere saa mange Personer til Retten, som Retten kan tage i Grundlovsforhør. Der maa ske en Behandling i Forvejen, hvorved det oplyses saa nogenlunde, hvad de paagældende internerede sigtes for. Man kan jo ikke forelægge Sager i Grundlovsforhør for en Dommer uden at have saa meget Hold i Sigtelserne, at man kan regne med, at den internerede bliver fængslet, naar han kommer i Grundlovsforhør. Det tager sin Tid at tilvejebringe de Oplysninger, som skal tilvejebringes for saa mange Mennesker; det tager ogsaa sin Tid at opnaa det modsatte Resultat: at tilveje-